

שהרואה בהקדמתו למחנה חיים מהד"ק שנדפס בפ"ב תרכ"ג, שם נמצאו ושם הי' דברים אלו באותיות בוערות בקדושה עיי"ש.

תלד

[הגה מבעל משנה שכיר: שמעתי מפי הרב הגדול החכם הצדיק מו"ה אברהם פראנקל זצ"ל הנשיא מפעסט, שאמר בשם הנשיא הראשון מלשכת הארטה' באונגארן הרב ר' איציק רייך זצ"ל, שהעידו עליו כל גדולי וצדיקי הדור שהי' צדיק אמתי, שפעם אחת הי' נצרך לילך לפני אחד מהשרים הגבוהים בהשתדלות לדבר שהי' נוגע לכלל ישראל, אבל שר הזה היה איש קשה ואביר לב, ולא היה יכול לפעול אצלו מה שהי' נצרך לו, חקר ודרש איך יוכל לעשות מסילות בלבנו, עד שנודע לו שיש לאדון זה איזה חשוקה, הלך אלי' בדרך כריעה ובנשיקת כפה כנהוג, עד שעלה בידו להשיג אצל השר באמצעותה. וכשבא לביתו אמר להעומדים סביבו, מאד דוי לבי על הנשיקה שהצרכתי ליתן לטמאה זו, אבל עלי אמר קרא, אם פרשתי ידי לאל זר הלא אלקים יחקור זאת, כי עליך הורגנו כל היום, ר"ל אם השעה צריכה לכך שאצטרך לפרוש כפי לאל זר, כמו לטמאה זו שהוכרחתי ליטול ידה ולנשק אותה, הלא אלקים יחקור זאת, שחשוב אצלי כאלו הורגנו כל היום, ר"ל כאלו היו חותכים בשרי כל היום, עכ"ד ודפח"ח].

תלה

ראיתי ביום י"א אלול תר"ץ ה' לס' והארכת ימים בכי"ק של הגאון רבן של ישראל בעל ברכת הזבח, הנקרא פני שמואל עה"ת, מפ' בפ' שלח לך, והמתה את העם הזה כאיש א', דהנה אית' ע"פ על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנה, שלשה ליחיד וד' לצבור, וכן פי' בי"מ ע"פ הן פעמים ושלש יפעל א"ל עם גבר, ורש"י בפ' קרח בפסוק ויפול על פניו, שכבר זה בידם סרחון רביעי, א"כ הי' במרגלים סרחון שלישי ולא ניתן למחילה רק ליחיד, אבל לצבור מוחל הקב"ה ד"פ. וזש"א מרע"ה, והמתה את העם הזה על סרחון שלישי כאיש א', כאילו חטא יחיד, ודו"ק.

תלו

סיפר מו"ה יוסף באב"ד, שהגאון בעל ספר יהושע האריך ימים עד קי"א שנה. ובהקדמת ס' יהושע מפ', כי גונב גונבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אותי בבור, דהנה שבטים סברו שיוסף חטא בלה"ר, וידוע שברית הלשון וברית המעור מכוונים זל"ז, ומי שזהיר

בלשונו אינו נכשל בברית המעור, והשליכוהו הבורה כי כל המדבר לה"ר ראוי להשליכו לכלב, כחז"ל בפ' ע"פ, וזה אמר, כי גונב גונבתי מארץ העברים, שם לא חטאתי, וכמ"כ פה באר"מ לא חטאתי, ושקר מה שמגידים עלי, הראי' כי שמו אותי בבור שהי' שם נחשים ועקרבים ולא הזיקו אותי, ומזה ראי' ברורה שלא חטאתי בלה"ר, וממילא נודע ג"כ שלא חטאתי בעריות, ודו"ק.

תלו

סיפר הרה"צ מו"ה **בנציון מבאבוב** שליט"א, שכבוד מר אביו הגה"ק מו"ה **שלמה זצ"ל**, בכל מוש"ק כשלא הי' לו מעשה לספר מבעש"ט הק' זי"ע, סיפר מעשה הלזו:

פ"א בא עיר וקדיש **מרון מריזין** זי"ע לעיר טארנאפאל, והגה"ק **מנחת חינוך** ז"ל עסק עם תלמידיו בתוס' קשה מאוד והעמיק עיונו בו, וכאשר נודע לו שמרון מרוזין בא לשם, אמר לתלמידיו נקצר הפעם עיון תוס' זה ונלמדהו במהירות, כדי לקבל פני צדיק הנ"ל, וכן עשה, ובאו לביתו הראש הקהל ושאר נכבדי הקהל, והוצרכו להתייעץ עמו בענין גדול, ועד שסיים עצתו להם נתארך הזמן והצדיק הנ"ל חלף והלך מהעיר, ונודע להמ"ח ונצטער ע"ז מאוד. וביום שלאחריו בא לבקרו הרה"ק **מהר"ם פרימישלאן** ז"ל, וראה כי נתכרכמו פני הגה"ק מ"ח ז"ל, ושמצטער עד מאוד, ואמר הרה"ק מהר"ם שיש לו רמב"ם קשה, והגיד הרמב"ם, והמ"ח הגיד לו תירוץ, והרה"ק מהר"ם הפיל ראשו על זרועו על איזה רגעים, ואמר, ששפיר תי' שגם בשמים הסכימו לתירוץ זה, אמנם אמר שעוד יש לו קושיא על רמב"ם זה, והגאון מ"ח תירץ לו עד ז' פעמים או יותר, ובכל פעם עשה הרה"ק מהר"ם כנ"ל, ואמר שמשמים הסכימו על כל תירוץיו של מ"ח כי אמתיים הם. ושאל שאל עכשיו להמ"ח למה נרגש בפניו שמצטער, וסיפר לו עבור שעבר לו הזמן לקבל פני ק' מרוזין ז"ל, ענה המהר"ם ז"ל, אני אכתוב להרה"ק מרוזין מכתב ואתנצל אצלו, וכתב לו מכתב, ותחילתו הי', היות כי הדת נתונה בעת שעוברת בשוק עגלת הבי דואר של המלכות, כל עגלות שעוברים אז ברחוב צריכים לנטות לצדדים כדי לפנות הדרך עבור עגלות הקיסר, חוץ אם עוברת אז עגלה טעונה משא לעיפה מסובלת במשא גדולה, לעגלה זו לא ניתן הדת הזה, כמור"כ הוא הגה"ק מנחת חינוך, שהוא עגלה מלאה משא גדולה עם תורה לשמה, הוא לא צריך לנטות לצדדין עבור עגלת המלכות הנוסעת עם בי דואר, ונתפייס מרון מרוזין עי"ז, וד"ל.